

ภาคผนวก 7 ที่กล่าวถึงในบทที่ 9

ข้อผูกพันเฉพาะสำหรับการเคลื่อนย้ายของบุคคลธรรมดา

ส่วนที่ 1

ข้อผูกพันเฉพาะของญี่ปุ่น

เอ. ข้อผูกพันเฉพาะภายใต้ข้อ 117

ญี่ปุ่นอาจกำหนดให้บุคคลธรรมดาของประเทศไทยที่ต้องการเข้าเมืองและพำนักชั่วคราวภายใต้ข้อกำหนดและเงื่อนไขที่ระบุในแต่ละตอนของส่วนนี้ ต้องได้รับการตรวจลงตราที่เหมาะสมหรือสิ่งที่มีผลเท่าเทียมกัน ก่อนการเข้าเมือง

ตอนที่ 1

นักธุรกิจที่พำนักระยะสั้น

การเข้าเมืองและการพำนักชั่วคราวจะต้องอนุญาตให้แก่บุคคลธรรมดาของประเทศไทยที่อยู่ในญี่ปุ่น เป็นระยะเวลา 90 วันซึ่งอาจขยายได้ โดยไม่มีการได้รับคำตอบแทนจากภายในญี่ปุ่นและไม่มีการดำเนินการขายตรงต่อสาธารณชนทั่วไป หรือการให้บริการด้วยตนเอง เพื่อความมุ่งประสงค์ในการเข้าร่วมในการติดต่อธุรกิจซึ่งรวมถึงการเจรจาสำหรับการขาย สินค้าหรือบริการ หรือกิจกรรมอื่นที่คล้ายกัน รวมถึงบุคคลที่เตรียมการสำหรับการจัดตั้งทางพาณิชย์ในญี่ปุ่น

ตอนที่ 2

ผู้โอนย้ายภายในกิจการ

1. การเข้าเมืองและการพำนักชั่วคราวเป็นระยะเวลา 1 หรือ 3 ปีซึ่งอาจขยายได้ จะต้องอนุญาตให้แก่บุคคลธรรมดาของประเทศไทยที่ได้รับการว่าจ้างโดยองค์กรสาธารณะหรือเอกชนที่ให้บริการในญี่ปุ่น หรือโดยองค์กรสาธารณะหรือเอกชนที่ลงทุนในญี่ปุ่น เป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่า 1 ปีก่อนวันที่ยื่นคำขอสำหรับการเข้าเมืองและการพำนักชั่วคราวในญี่ปุ่น ผู้ซึ่งถูกโอนย้ายมายังสำนักงานสาขาหรือสำนักงานตัวแทนในญี่ปุ่น หรือองค์กรสาธารณะหรือเอกชนที่จัดตั้งหรือก่อตั้งในญี่ปุ่นที่เป็นเจ้าของหรือควบคุมโดย หรืออยู่ในเครือของ องค์กรสาธารณะหรือเอกชนที่กล่าวถึงข้างต้น และเป็นบุคคลที่ดำเนินกิจกรรมหนึ่งในกิจกรรมต่อไปนี้ในระหว่างการพำนักอยู่ชั่วคราวในญี่ปุ่น

- (เอ) กิจกรรมเพื่ออำนวยความสะดวกสำนักงานสาขาหรือสำนักงานตัวแทน ในฐานะหัวหน้าสำนักงานนั้น
- (บี) กิจกรรมเพื่ออำนวยความสะดวกสาธารณะหรือเอกชน ในฐานะสมาชิกของคณะกรรมการบริหาร หรือผู้ตรวจสอบบัญชีขององค์กรนั้น
- (ซี) กิจกรรมเพื่ออำนวยความสะดวกหนึ่งหรือหลายแผนกขององค์กรสาธารณะหรือเอกชน
- (ดี) กิจกรรมที่ต้องใช้เทคโนโลยีหรือความรู้ระดับสูงที่เกี่ยวกับวิทยาศาสตร์กายภาพ วิศวกรรม หรือวิทยาศาสตร์แขนงอื่น ซึ่งยอมรับภายใต้สถานะการพำนักประเภท "วิศวกร" ที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการเข้าเมืองและการยอมรับผู้ลี้ภัย (คำสั่งคณะรัฐมนตรีฉบับที่ 319 ปี ค.ศ.1951) หรือ
- (อี) กิจกรรมที่ต้องใช้ความรู้ระดับสูงที่เกี่ยวกับมนุษยศาสตร์ รวมถึงนิติศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ การจัดการธุรกิจ และการบัญชี หรือที่ต้องใช้ความคิดและความละเอียดอ่อนซึ่งอยู่บนพื้นฐานวัฒนธรรมของประเทศที่

- นอกเหนือจากญี่ปุ่น ที่ยอมรับภายใต้สถานะการพำนักประเภท “ผู้เชี่ยวชาญในบริการด้านมนุษยศาสตร์/ระหว่างประเทศ” ที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการเข้าเมืองและการยอมรับผู้ลี้ภัย
- หมายเหตุ เพื่อความมุ่งประสงค์ของภาคผนวกนี้ องค์การสาธารณณะหรือเอกชน “อยู่ในเครือ” ขององค์การสาธารณณะหรือเอกชนอื่น เมื่อองค์กรหลังสามารถมีอิทธิพลที่สำคัญต่อการตัดสินใจเกี่ยวกับนโยบายทางการเงินและทางธุรกิจขององค์กรแรก
2. กิจกรรมที่ต้องใช้เทคโนโลยีหรือความรู้ระดับสูงด้านที่เกี่ยวกับวิทยาศาสตร์หรือมนุษยศาสตร์ที่กล่าวถึงในอนุวรรค 1 (ดี) และอนุวรรค 1 (อี) ข้างต้น หมายถึง กิจกรรมที่บุคคลธรรมดาไม่อาจกระทำได้โดยไม่มีการใช้เทคโนโลยีหรือความรู้เฉพาะทางที่เกี่ยวกับวิทยาศาสตร์หรือมนุษยศาสตร์ซึ่งได้มาโดยการสำเร็จการศึกษาระดับวิทยาลัย (กล่าวคือ ปริญญาตรี) หรือสูงกว่า หรือโดยได้ดำเนินกิจกรรมนั้นมาแล้วอย่างน้อย 10 ปี

ตอนที่ 3

นักลงทุน

การเข้าเมืองและการพำนักชั่วคราวเป็นระยะเวลา 1 หรือ 3 ปีซึ่งอาจขยายได้ จะต้องให้แก่บุคคลธรรมดาของประเทศไทย ผู้ซึ่งดำเนินกิจกรรมต่อไปนี้อย่างการพำนักชั่วคราวในญี่ปุ่น

- (เอ) กิจกรรมเพื่อลงทุนในธุรกิจญี่ปุ่นและจัดการธุรกิจดังกล่าว
- (บี) กิจกรรมเพื่อจัดการธุรกิจญี่ปุ่นแทนบุคคลที่นอกเหนือบุคคลของญี่ปุ่นที่ได้ลงทุนในธุรกิจดังกล่าว หรือ
- (ซี) ดำเนินธุรกิจญี่ปุ่นที่บุคคลที่นอกเหนือจากบุคคลของญี่ปุ่นได้ลงทุน

หมายเหตุ คำว่า “ธุรกิจ” ที่กล่าวถึงในตอนนี้อยู่รวมถึงบริการสปาไทย

ตอนที่ 4

บุคคลธรรมดาของประเทศไทยผู้ซึ่งให้บริการวิชาชีพ

การเข้าเมืองและการพำนักชั่วคราวเป็นระยะเวลา 1 หรือ 3 ปีซึ่งอาจขยายได้ จะต้องให้แก่บุคคลธรรมดาของประเทศไทยที่เป็นผู้ให้บริการด้านกฎหมาย บัญชี หรือภาษี ที่มีคุณสมบัติที่เหมาะสมภายใต้กฎหมายญี่ปุ่น และเป็นผู้ดำเนินกิจกรรมต่อไปนี้ในระหว่างการพำนักชั่วคราวในญี่ปุ่น

- (เอ) บริการด้านกฎหมายที่ให้โดยนักกฎหมายที่มีคุณสมบัติเป็น “เบงโกชิ” ภายใต้กฎหมายญี่ปุ่น
- (บี) บริการให้คำปรึกษาด้านกฎหมายของเขตอำนาจที่ผู้ให้บริการเป็นทนายความที่มีคุณสมบัติบนเงื่อนไขว่าผู้ให้บริการนั้นมีคุณสมบัติเป็น “โกโคคุ-โฮ-จิมุ-เบงโกชิ” ภายใต้กฎหมายญี่ปุ่น
- (ซี) บริการด้านกฎหมายที่ให้โดยทนายความด้านสิทธิบัตร ที่มีคุณสมบัติเป็น “เบงริชิ” ภายใต้กฎหมายญี่ปุ่น
- (ดี) บริการด้านกฎหมายที่ให้โดยตัวแทนในเรื่องขั้นตอนการขนส่งทางทะเล ที่มีคุณสมบัติเป็น “โคจิไดริชิ” ภายใต้กฎหมายญี่ปุ่น
- (อี) บริการด้านบัญชี การตรวจสอบบัญชี และการทำบัญชี ที่ให้โดยนักบัญชี ที่มีคุณสมบัติเป็น “โคเน็งโคเคชิ” ภายใต้กฎหมายญี่ปุ่น หรือ

(เอฟ) บริการด้านภาษีที่ให้โดยนักบัญชีด้านภาษี ที่มีคุณสมบัติเป็น “เชอริช” ภายใต้กฎหมายญี่ปุ่น

ตอนที่ 5

บุคคลธรรมดาของประเทศไทยซึ่งดำเนินกิจกรรมทางธุรกิจที่ต้องใช้เทคโนโลยีหรือความรู้ระดับสูง หรือที่ต้องใช้ทักษะเฉพาะทางที่เป็นส่วนหนึ่งของสาขาเฉพาะของอุตสาหกรรม บนพื้นฐานของสัญญา

ส่วนบุคคลกับองค์กรสาธารณะหรือเอกชนในญี่ปุ่น

1. การเข้าเมืองและการพำนักชั่วคราวเป็นระยะเวลา 1 หรือ 3 ปีซึ่งอาจขยายได้ จะต้องอนุญาตให้แก่บุคคลธรรมดาของประเทศไทยที่ดำเนินกิจกรรมให้บริการต่อไปนี้ ในระหว่างการพำนักชั่วคราวในญี่ปุ่นบนพื้นฐานของสัญญาส่วนบุคคลกับองค์กรสาธารณะหรือเอกชนในญี่ปุ่น

- (เอ) กิจกรรมที่ต้องใช้เทคโนโลยีหรือความรู้ระดับสูงที่เกี่ยวกับวิทยาศาสตร์กายภาพ วิศวกรรมศาสตร์ หรือวิทยาศาสตร์แขนงอื่น ภายใต้สถานะการพำนักประเภท “วิศวกร” ซึ่งมีขอบเขตกำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการเข้าเมืองและการยอมรับผู้ลี้ภัย
- (บี) กิจกรรมที่ต้องใช้ความรู้ระดับสูงที่เกี่ยวกับมนุษยศาสตร์ รวมถึงนิติศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ การจัดการธุรกิจ และการบัญชี หรือที่ต้องใช้ความคิดและความละเอียดอ่อนซึ่งอยู่บนพื้นฐานวัฒนธรรมของประเทศที่นอกเหนือจากญี่ปุ่น ที่ยอมรับภายใต้สถานะการพำนักประเภท “ผู้เชี่ยวชาญในบริการด้านมนุษยศาสตร์/ระหว่างประเทศ” ซึ่งมีขอบเขตกำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการเข้าเมืองและการยอมรับผู้ลี้ภัย หรือ
- (ซี) กิจกรรมที่ต้องใช้ทักษะเฉพาะทางเกี่ยวกับอาหารไทย ภายใต้สถานะการพำนักประเภท “แรงงานมีทักษะ” ซึ่งมีขอบเขตระบุไว้ในกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการเข้าเมืองและการยอมรับผู้ลี้ภัย โดยมีเงื่อนไขว่าบุคคลธรรมดาที่ดำเนินกิจกรรมดังกล่าวปฏิบัติตามข้อกำหนดดังต่อไปนี้
- (หนึ่ง) มีประสบการณ์ทำงานเป็นผู้ประกอบอาหารไทยมาแล้วอย่างน้อย 5 ปี โดยรวมระยะเวลาที่ใช้ในสถาบันการศึกษาในการปฏิบัติตามข้อกำหนดเพื่อให้ได้รับใบรับรองมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติที่ออกโดยกระทรวงแรงงานของประเทศไทย (ต่อไปในภาคผนวกนี้จะเรียกว่า “เอ็น เอส เอส”) ในฐานะผู้ประกอบอาหารไทย
- (สอง) ได้รับอย่างน้อยระดับ 1 ของการรับรองของ เอ็น เอส เอส ในฐานะผู้ประกอบอาหารไทย และ
- (สาม) ได้รับค่าตอบแทนที่เพียงพอในฐานะผู้ประกอบอาหารไทยในประเทศไทยในระยะเวลา 1 ปีก่อนวันที่มีการยื่นคำขอสำหรับการเข้าเมืองและการพำนักชั่วคราวในญี่ปุ่น

หมายเหตุ 1 เพื่อความมุ่งประสงค์ของอนุวรรคนี้ คำว่า “ค่าตอบแทนที่เพียงพอ” หมายถึง มูลค่าของค่าตอบแทน หรือสิ่งที่เทียบเท่ากันตามมูลค่าเป็นเงินสด ที่มากกว่ามูลค่าค่าจ้างโดยเฉลี่ยของลูกจ้างในทุกอุตสาหกรรมในประเทศไทย ซึ่งจะต้องคำนวณเป็นรายปีโดยหน่วยงานผู้มีอำนาจของญี่ปุ่น โดยอยู่บนพื้นฐานของข้อมูลสถิติล่าสุดที่จัดทำไว้ในแบบสำรวจกลุ่มแรงงาน ที่จัดพิมพ์โดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของประเทศไทย

หมายเหตุ 2 เพื่อความมุ่งประสงค์ของการอ้างอิง มูลค่าค่าจ้างโดยเฉลี่ยที่กล่าวถึงในหมายเหตุ 1 ข้างต้น สำหรับแต่ละไตรมาสของ ค.ศ. 2004 เป็นดังต่อไปนี้

6,754.3 บาท สำหรับไตรมาสแรก

6,817.9 บาท สำหรับไตรมาสที่สอง

7,014.7 บาท สำหรับไตรมาสที่สาม และ

7,073.7 บาท สำหรับไตรมาสที่สี่

2. กิจกรรมที่ต้องใช้เทคโนโลยีหรือความรู้ระดับสูงที่เกี่ยวกับวิทยาศาสตร์หรือมนุษยศาสตร์ที่กล่าวถึงในวรรค 1 ข้างต้น หมายถึง กิจกรรมที่บุคคลธรรมดาอาจไม่สามารถดำเนินได้โดยไม่มีการใช้เทคโนโลยีหรือความรู้เฉพาะทางด้านวิทยาศาสตร์หรือมนุษยศาสตร์ ซึ่งได้มาโดยการสำเร็จการศึกษาระดับวิทยาลัย (กล่าวคือ ปริญญาตรี) หรือสูงกว่า หรือโดยการได้ดำเนินกิจกรรมนั้นมาแล้วอย่างน้อย 10 ปี

ตอนที่ 6

ผู้ฝึกสอน

การเข้าเมืองและการพำนักชั่วคราวเป็นระยะเวลา 1 หรือ 3 ปีซึ่งอาจขยายได้ จะต้องให้แก่บุคคลธรรมดาของประเทศไทยที่ดำเนินกิจกรรมต่อไปนี้ในระหว่างการพำนักชั่วคราวในญี่ปุ่น ภายใต้สถานะการพำนักประเภท "ผู้ฝึกสอน" ซึ่งมีขอบเขตระบุไว้ในกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการเข้าเมืองและการยอมรับผู้ลี้ภัย

- (เอ) กิจกรรมเพื่อสอนนาฏศิลป์หรือรำพื้นบ้านของไทย
- (บี) กิจกรรมเพื่อสอนดนตรีไทย
- (ซี) กิจกรรมเพื่อสอนการทำอาหารไทย
- (ดี) กิจกรรมเพื่อสอนมวยไทย
- (อี) กิจกรรมเพื่อสอนภาษาไทย หรือ
- (เอฟ) กิจกรรมเพื่อสอนบริการสปาไทย

บี. ข้อมูลพิเศษเฉพาะภายใต้ข้อ 118

การสำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยหรือวิทยาลัยในประเทศไทยอาจได้รับการพิจารณาว่าเทียบเท่ากับการสำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยหรือวิทยาลัยในญี่ปุ่น เพื่อความมุ่งประสงค์ของการปฏิบัติตามข้อกำหนดด้านการศึกษา สำหรับการอนุญาตให้เข้าเมืองและพำนักชั่วคราว ภายใต้สถานะการพำนักประเภท "วิศวกร" และ "ผู้เชี่ยวชาญในบริการด้านมนุษยศาสตร์/ระหว่างประเทศ" ซึ่งมีขอบเขตตามที่ระบุไว้ในกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการเข้าเมืองและการให้การยอมรับผู้ลี้ภัย ทั้งนี้ โดยขึ้นอยู่กับการประเมินของหน่วยงานผู้มีอำนาจของประเทศญี่ปุ่นโดยเป็นไปตามกฎหมายญี่ปุ่น

ซี. ประเด็นสำหรับการเจรจาต่อไปภายใต้ข้อ 121

ญี่ปุ่นจะต้องเข้าสูการเจรจากับประเทศไทย ภายใต้คณะอนุกรรมการว่าด้วยการเคลื่อนย้ายของบุคคลธรรมดาที่จัดตั้งตามข้อ 120 เกี่ยวกับประเด็นดังต่อไปนี้

- (เอ) ความเป็นไปได้ของการยอมรับคนดูแลผู้สูงอายุที่ผ่านการรับรองฝีมือแรงงานเพื่อความมุ่งหมายที่จะให้ได้รับข้อสรุปของการเจรจาภายใน 1 ปี หากเป็นไปได้ แต่ไม่ช้ากว่า 2 ปีหลังจากความตกลงฉบับนี้มีผลใช้บังคับ และ
- (บี) ความเป็นไปได้ของการยอมรับพนักงานสปาไทยโดยญี่ปุ่น เพื่อความมุ่งหมายที่จะให้ได้รับข้อสรุปของการเจรจาไม่ช้ากว่า 2 ปี หลังจากความตกลงฉบับนี้มีผลใช้บังคับ

ส่วนที่ 2

ข้อมูลพิเศษเฉพาะของประเทศไทย

เอ. ข้อมูลพิเศษเฉพาะภายใต้ข้อ 117

ประเทศไทยอาจกำหนดให้บุคคลธรรมดาของญี่ปุ่นที่ต้องการเข้าเมืองและพำนักชั่วคราวภายใต้ข้อกำหนดและเงื่อนไขที่ระบุในแต่ละตอนของส่วนนี้ ต้องได้รับการตรวจลงตราที่เหมาะสมก่อนการเข้าเมือง

เว้นแต่จะระบุไว้เป็นอย่างอื่น ตอนที่ 1 ถึง 6 จะใช้กับทุกสาขา/กิจกรรม ยกเว้น 39 อาชีพที่กำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกากำหนดงานในอาชีพและวิชาชีพที่ห้ามคนต่างด้าวทำงาน พ.ศ. 2522 (ค.ศ.1979)

ตอนที่ 1

นักธุรกิจที่พำนักระยะสั้น

สำหรับสาขาหรือสาขาย่อยที่ประเทศไทยรับข้อมูลพิเศษเฉพาะหมวดการจัดตั้งทางพาณิชย์หรือการให้บริการโดยบุคคลธรรมดาภายใต้ข้อ 77 และสำหรับทุกสาขาการผลิต บุคคลธรรมดาของญี่ปุ่นที่ได้รับการตรวจลงตราประเภทผู้ที่ไม่ใช่ผู้ย้ายถิ่นที่อยู่และประสงค์จะพำนักในประเทศไทยเพื่อความมุ่งประสงค์ของการเข้าร่วมการประชุมหรือติดต่อทางธุรกิจ การทำสัญญาขายหรือซื้อสินค้าหรือบริการ การเยี่ยมชมสถานที่ประกอบธุรกิจ หรือกิจกรรมอื่นที่คล้ายกัน และเข้าเมืองด้วยความมุ่งประสงค์ที่จะจัดตั้งทางพาณิชย์ในประเทศไทย ในกรณีที่กิจกรรมดังกล่าวไม่เกี่ยวข้องกับการขายตรงต่อสาธารณชนทั่วไปหรือการให้บริการ จะต้องได้รับอนุญาตให้เข้าเมืองและพำนักชั่วคราว และได้รับใบอนุญาตทำงาน เมื่อยื่นคำขอ สำหรับระยะเวลาแรกไม่เกิน 90 วัน และระยะเวลาดังกล่าวอาจขยายได้ถึง 1 ปี จากวันที่เดินทางมาถึง โดยมีเงื่อนไขว่าได้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดโดยกรมการจัดหางาน ภายใต้พระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. 2521 (ค.ศ. 1978) และโดยสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง ภายใต้พระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. 2522 (ค.ศ. 1979)

ตอนที่ 2

ผู้โอนย้ายภายในกิจการ

1. สำหรับสาขาหรือสาขาย่อยที่ประเทศไทยรับข้อมูลพิเศษเฉพาะหมวดการจัดตั้งทางพาณิชย์หรือการให้บริการโดยบุคคลธรรมดาภายใต้ข้อ 77 และสำหรับทุกสาขาการผลิต บุคคลธรรมดาของญี่ปุ่นที่เป็นลูกจ้างในระดับผู้จัดการหรือผู้บริหาร หรือเป็นผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทางของนิติบุคคลของญี่ปุ่น และเป็นผู้ที่ถูกโอนย้ายมาเป็นการชั่วคราวสำหรับการให้บริการผ่านการจัดตั้งทางพาณิชย์ในประเทศไทย จะต้องได้รับอนุญาตให้เข้าเมืองและพำนักชั่วคราวสำหรับระยะเวลาแรกไม่เกิน 1 ปี จากวันที่เดินทางมาถึง โดยมีเงื่อนไขว่า

- (เอ) บุคคลธรรมดาดังกล่าวได้ถูกจ้างโดยนิติบุคคลที่เกี่ยวข้องนอกประเทศไทยเป็นเวลาไม่ต่ำกว่า 1 ปี ก่อนวันที่บุคคลนั้นได้ยื่นคำขอสำหรับการเข้าเมือง
- (บี) บุคคลดังกล่าวต้องได้รับการตรวจลงตราประเภทผู้ที่ไม่ใช่ผู้ย้ายถิ่นที่อยู่ และ
- (ซี) ได้มีการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้โดยสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง ภายใต้พระราชบัญญัติคนเข้าเมือง

2. การพำนักชั่วคราวที่กล่าวถึงในวรรค 1 ข้างต้น อาจขยายได้อีก 3 ครั้งๆ ละไม่เกิน 1 ปี

3. ใบอนุญาตทำงานสำหรับระยะเวลาแรก 1 ปี จะต้องออกให้แก่บุคคลดังกล่าว เมื่อยื่นคำขอ และระยะเวลาดังกล่าวอาจขยายได้เป็นรายปี เป็นเวลาทั้งหมดไม่เกิน 4 ปี โดยขึ้นอยู่กับการตรวจพิสูจน์การทำงานกับนายจ้างเดิม และการปฏิบัติตามกฎหมายและข้อบังคับที่เกี่ยวข้องของประเทศไทย (กล่าวคือ พระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าวและกฎหมายแรงงานอื่นๆ)
4. สำนักงานสาขาหรือธุรกิจในเครือของนิติบุคคลที่เกี่ยวข้องต้องนำเงินตราต่างประเทศเข้ามาในประเทศไทยไม่น้อยกว่า 3 ล้านบาทต่อชาวต่างชาติแต่ละคน ทั้งนี้ จำนวนโดยรวมของชาวต่างชาติจำกัดอยู่ที่ 10 คนต่อ 1 บริษัท

หมายเหตุ

- (เอ) คำว่า “ผู้จัดการ” ได้รับการนิยามว่า บุคคลธรรมดาภายในองค์กรที่
 - (หนึ่ง) โดยหลัก อำนาจการองค์กร หรือแผนก หรือฝ่ายขององค์กร กำกับดูแลและควบคุมงานของผู้ควบคุมดูแล ผู้ประกอบวิชาชีพ หรือพนักงานด้านการจัดการอื่น มีอำนาจหน้าที่ในการว่าจ้างและให้ออก หรือเสนอแนะการว่าจ้างและให้ออก หรือการตัดสินใจด้านบุคลากรอื่นๆ (อาทิ การเลื่อนตำแหน่งหรือการอนุญาตให้ลา) และใช้อำนาจหน้าที่ตามดุลพินิจในการดำเนินงานวันต่อวัน และ
 - (สอง) ไม่รวมถึงผู้กำกับดูแลงานต้นทาง เว้นแต่ลูกจ้างที่อยู่ภายใต้การกำกับดูแลเป็นผู้ประกอบวิชาชีพและไม่รวมถึงลูกจ้างที่ปฏิบัติงานที่จำเป็นสำหรับการให้บริการเป็นหลัก
- (บี) คำว่า “ผู้บริหาร” ได้รับการนิยามว่า บุคคลธรรมดาภายในองค์กรที่โดยหลัก อำนาจการด้านการจัดการองค์กร กำหนดเป้าหมายและนโยบายขององค์กร มีอิสระอย่างกว้างขวางในการตัดสินใจ และได้รับเพียงการกำกับดูแลหรือคำสั่งทั่วไปจากผู้บริหารในระดับสูงกว่า คณะกรรมการบริหารหรือผู้ถือหุ้นของธุรกิจ ผู้บริหารจะไม่ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการอย่างแท้จริงโดยตรง
- (ซี) คำว่า “ผู้เชี่ยวชาญ” ได้รับการนิยามว่า บุคคลธรรมดาภายในองค์กรผู้มีความรู้ในระดับความเชี่ยวชาญที่ต่อเนื่องขั้นสูง และเป็นผู้มีความรู้ที่เป็นกรรมสิทธิ์เกี่ยวกับการให้บริการ อุปกรณ์การทำวิจัย เทคนิค หรือการจัดการขององค์กร

ตอนที่ 3

นักลงทุน

1. สำหรับสาขาหรือสาขาย่อยที่ประเทศไทยรับข้อผูกพันเฉพาะในหมวดการจัดตั้งทางพาณิชย์ หรือการให้บริการโดยบุคคลธรรมดาภายใต้ข้อ 77 และสำหรับทุกสาขาการผลิต
 - (เอ) บุคคลธรรมดาของญี่ปุ่นที่กำลังจะลงทุนหรือได้ลงทุนในพื้นที่ ตามที่นิยามไว้ในวรรค (บี) ของข้อ 73 หรือวรรค (เอ) ของข้อ 91 ของประเทศไทย หรือ
 - (บี) บุคคลธรรมดาของญี่ปุ่นที่เป็นผู้แทนหรือลูกจ้างของนิติบุคคลของญี่ปุ่น ที่กำลังลงทุนหรือได้ลงทุนในพื้นที่ของประเทศไทย ยกเว้น
 - (หนึ่ง) ผู้แทนหรือลูกจ้างของสำนักงานสาขาที่ตั้งอยู่ในพื้นที่ของญี่ปุ่นของนิติบุคคลของประเทศที่ไม่ใช่คู่ภาคี

- (สอง) สำหรับทุกสาขาการผลิต ผู้แทนหรือลูกจ้างของนิติบุคคลของญี่ปุ่นที่เป็นเจ้าของหรือควบคุมโดยบุคคลของประเทศที่ไม่ใช่คู่ภาคี และไม่มีการค้าเงินธุรกิจอย่างมีนัยสำคัญในญี่ปุ่น หรือ
- (สาม) สำหรับทุกสาขาในภาคบริการ ผู้แทนหรือลูกจ้างของนิติบุคคลของญี่ปุ่น ซึ่งเป็นเจ้าของหรือควบคุมโดยบุคคลของประเทศที่ไม่ใช่คู่ภาคี ในกรณีประโยชน์ของบทที่ 7 ที่ให้แก่นิติบุคคลดังกล่าวโดยเป็นไปตามข้อ 87 ถูกปฏิเสธ

จะต้องได้รับอนุญาตให้เข้าเมืองและพำนักชั่วคราว ในระยะเวลาแรกไม่เกิน 90 วัน และอาจขยายได้ถึง 1 ปีจากวันที่เดินทางมาถึง โดยมีเงื่อนไขว่าบุคคลดังกล่าวได้รับการตรวจลงตราประเภทผู้ที่ไม่ใช่ผู้ย้ายถิ่นที่อยู่ และประสงค์จะพำนักในประเทศไทย เพื่อความมุ่งประสงค์ของกิจกรรมการลงทุน และได้มีการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดโดยสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง ภายใต้พระราชบัญญัติคนเข้าเมือง

2. ใบอนุญาตทำงานจะต้องออกให้แก่บุคคลดังกล่าวด้วย เมื่อมีการยื่นคำขอ ในระยะเวลาแรกไม่เกิน 90 วัน และระยะเวลาดังกล่าวอาจขยายได้ถึง 1 ปีจากวันที่เดินทางมาถึง โดยมีเงื่อนไขว่าได้มีการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดโดยกรมการจัดหางาน ภายใต้พระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว

ตอนที่ 4

บุคคลธรรมดาของญี่ปุ่นผู้ซึ่งให้บริการวิชาชีพ

ไม่มีข้อมูลพื้นฐาน

ตอนที่ 5

บุคคลธรรมดาของญี่ปุ่นผู้ซึ่งดำเนินกิจกรรมทางธุรกิจที่ต้องใช้เทคโนโลยีและความรู้ระดับสูง หรือที่ต้องใช้ทักษะเฉพาะทางที่เป็นส่วนหนึ่งของสาขาเฉพาะของอุตสาหกรรม บนพื้นฐานของสัญญา ส่วนบุคคลกับองค์กรสาธารณะหรือเอกชนในประเทศไทย

1. สำหรับสาขาย่อยต่อไปนี้
 - (เอ) บริการให้คำปรึกษาที่เกี่ยวกับการติดตั้งฮาร์ดแวร์ของคอมพิวเตอร์ (ซี พี ซี 84100)
 - (บี) บริการเกี่ยวกับการใช้ซอฟต์แวร์ (ซี พี ซี 84210+84220+84230+84240+84250)
 - (ซี) บริการการจัดการข้อมูล (ไม่รวมถึงบริการที่ให้ผ่านทางโครงข่ายโทรคมนาคมสาธารณะ) (ซี พี ซี 84310+84320+84330+84390)
 - (ดี) บริการเกี่ยวกับฐานข้อมูล (ไม่รวมถึงบริการที่ให้ผ่านทางโครงข่ายโทรคมนาคมสาธารณะ) (ซี พี ซี 84400)
 - (อี) บริการคอมพิวเตอร์อื่นๆ บริการฝึกอบรมซอฟต์แวร์สำหรับพนักงานของลูกค้า (ส่วนหนึ่งของ ซี พี ซี 84900)
 - (เอฟ) บริการการให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการจัดการทั่วไป (ซี พี ซี 86501)
 - (จี) บริการด้านวิศวกรรม (ซี พี ซี 86721 ถึง 86727+ 86729) (ไม่รวมถึงวิศวกรรมโยธา)
 - (เอช) บริการโรงแรมที่พัก (ซี พี ซี 64110) และ
 - (ไอ) บริการร้านอาหาร (ซี พี ซี 64210)

บุคคลธรรมดาของญี่ปุ่นที่ถูกว่าจ้างภายใต้สัญญาการจ้างงานโดยนิติบุคคลในประเทศไทย และได้รับการตรวจลงตราประเภทผู้ที่ไม่ใช่ผู้ย้ายถิ่นที่อยู่จะต้องได้รับอนุญาตให้เข้าเมืองและพำนักชั่วคราว ในระยะเวลาช่วงแรกไม่เกิน 90 วันหรือระยะเวลาตามสัญญาการจ้างงาน แล้วแต่ว่าอย่างใดที่น้อยกว่า และใบอนุญาตทำงาน เมื่อมีการยื่นคำขอ สำหรับระยะเวลาดังกล่าว โดยมีเงื่อนไขว่าได้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดโดยกรมการจัดหางาน ภายใต้พระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว และโดยสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง ภายใต้พระราชบัญญัติคนเข้าเมือง

2. นิติบุคคลที่กล่าวถึงในวรรค 1 ข้างต้น ต้องจดทะเบียนเป็นบริษัทจำกัดภายใต้กฎหมายไทย และดำเนินธุรกิจอย่างมีนัยสำคัญในประเทศไทย และมีเงินทุนที่ชำระแล้วอย่างน้อย 2 ล้านบาทต่อชาวต่างชาติแต่ละคนที่จ้าง จำนวนรวมของชาวต่างชาติทั้งหมดจำกัดอยู่ที่ 10 คนต่อ 1 บริษัท

3. ข้อมูลพิเศษเฉพาะภายใต้ตอนนี้ขึ้นอยู่กับการขึ้นบัญชีรายชื่อต่อไป และในกรณีที่เกี่ยวข้อง เงื่อนไขที่อยู่ในตารางข้อมูลพิเศษเฉพาะของประเทศไทยภายใต้บทที่ 7

- (เอ) บุคคลธรรมดาที่เกี่ยวข้องได้ทำตามข้อบังคับที่กำหนดไว้สำหรับ “ผู้เชี่ยวชาญ” ภายใต้หมายเหตุของตอนที่ 2 และได้ดำเนินกิจกรรมที่เกี่ยวข้องมาแล้วเป็นระยะเวลาอย่างน้อย 1 ปีก่อนวันที่ยื่นคำขอสำหรับการอนุญาต
- (บี) บุคคลธรรมดาที่เกี่ยวข้องต้องมีคุณสมบัติทางการศึกษาและประสบการณ์ทางวิชาชีพที่จำเป็นตามที่ระบุสำหรับกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง
- (ซี) ต้องมีการจัดทำสัญญาจ้างงานสำหรับการให้บริการที่เกี่ยวข้อง โดยไม่มีการให้สิทธิที่จะประกอบวิชาชีพในฐานะผู้ประกอบการวิชาชีพที่ได้รับอนุญาตในประเทศไทย

ตอนที่ 6

ผู้ฝึกสอน

1. สำหรับสาขาย่อยต่อไปนี้

- (เอ) บริการการศึกษาของโรงเรียนและโรงเรียนนานาชาติ (ไม่รวมถึงบริการศึกษาผู้ใหญ่และการศึกษาอื่นๆ) (ส่วนหนึ่งของ ซี พี ซี 9219+ ซี พี ซี 9221+9222)
- (บี) บริการการศึกษาสายเทคนิคและอาชีววะ (ซี พี ซี 9223+9224)
- (ซี) บริการการศึกษาระดับอุดมศึกษา (ซี พี ซี 923)
- (ดี) บริการการศึกษาหลักสูตรวิชาชีพ และ/หรือ หลักสูตรระยะสั้น (ซี พี ซี 92400) และ
- (อี) บริการการศึกษาอื่นๆ (ซี พี ซี 92900)

บุคคลธรรมดาของญี่ปุ่นที่ได้รับเชิญ หรือถูกว่าจ้างโดยสถาบันการศึกษาที่จัดตั้งและจดทะเบียนอย่างถูกต้องในประเทศไทย และได้รับการตรวจลงตราประเภทผู้ที่ไม่ใช่ผู้ย้ายถิ่นที่อยู่ จะต้องได้รับอนุญาตให้เข้าเมืองและพำนักชั่วคราว ในระยะเวลาแรกไม่เกิน 6 เดือนจากวันที่เดินทางมาถึง หรือระยะเวลาของการจ้างงาน แล้วแต่ว่าอย่างใดที่น้อยกว่า และใบอนุญาตทำงาน เมื่อมีการยื่นคำขอ สำหรับระยะเวลาดังกล่าว โดยมีเงื่อนไขว่าได้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดโดยกรมการจัดหางาน ภายใต้พระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว และโดยสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง ภายใต้พระราชบัญญัติคนเข้าเมือง

2. บุคคลที่กล่าวถึงในวรรค 1 ข้างต้นต้องมีคุณสมบัติและประสบการณ์ที่กำหนดโดยสถาบันการศึกษาที่เชิญหรือว่าจ้างบุคคลดังกล่าว และกระทรวงศึกษาธิการของประเทศไทย ในกรณีที่เกี่ยวข้อง

3. ในกรณีที่เกี่ยวข้อง เงินในตารางข้อมูลพิเศษเฉพาะของประเทศไทยภายใต้บทที่ 7 จะใช้บังคับ ทั้งนี้ ต้องมีการจัดทำสัญญาจ้างงานสำหรับการให้บริการที่เกี่ยวข้อง โดยไม่มีการให้สิทธิที่จะได้รับใบประกอบวิชาชีพครูในประเทศไทย

บี. ข้อมูลพิเศษเฉพาะภายใต้ข้อ 118

1. การยื่นคำขอสำหรับใบอนุญาตทำงานและการตรวจลงตรา

ไม่กำหนดให้ต้องมีหลักฐานการขอรับการตรวจลงตรา เมื่อผู้ว่าจ้างยื่นคำขอสำหรับใบอนุญาตทำงานในประเทศไทย ภายใต้มาตรา 8 ของพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว และในสภาวะการณ์ปกติ ไม่กำหนดให้ต้องมีหลักฐานการยื่นคำขอใบอนุญาตทำงานภายใต้มาตรา 8 ของพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว เมื่อบุคคลธรรมดาของญี่ปุ่นยื่นคำขอสำหรับการตรวจลงตราประเภทผู้ที่ไม่ใช่ผู้ย้ายถิ่นที่อยู่ ปี ในญี่ปุ่น

2. การเข้าถึงศูนย์การใช้บริการแบบจุดเดียวสำหรับการตรวจลงตราและใบอนุญาตทำงาน

(เอ) (หนึ่ง) ผู้โอนย้ายภายในกิจการญี่ปุ่นของสำนักงานสาขา หรือธุรกิจในเครือที่นำเงินตราต่างประเทศเข้ามาในประเทศไทยไม่น้อยกว่า 3 ล้านบาท

(สอง) บุคคลธรรมดาของญี่ปุ่นที่ได้รับการว่าจ้างภายใต้สัญญาจ้างงานโดยองค์กรสาธารณะหรือเอกชนที่ได้จดทะเบียนและดำเนินธุรกิจอย่างมีนัยสำคัญในประเทศไทย ที่มีเงินทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้วทั้งหมดไม่น้อยกว่า 2 ล้านบาท และ

(สาม) นักลงทุนญี่ปุ่นที่มีเงินทุนที่ชำระแล้วทั้งหมดอย่างน้อยที่สุด 2 ล้านบาท

จะสามารถเข้าถึงศูนย์การใช้บริการแบบเบ็ดเสร็จสำหรับการตรวจลงตราและใบอนุญาตทำงาน

(บี) เพื่อให้ได้รับอนุญาตสำหรับการพำนักชั่วคราวและใบอนุญาตทำงาน บุคคลธรรมดาของญี่ปุ่นภายใต้ประเภทบุคคลข้างต้น จะต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดด้านเอกสารของประเทศไทย ตามที่ได้บอกกล่าวให้ญี่ปุ่นทราบเป็นครั้งคราว

3. ข้อกำหนดเรื่องรายได้

ประเทศไทยจะต้องไม่กำหนดให้การต้องมีรายได้มากกว่า 50,000 บาทต่อเดือนเป็นเงื่อนไขสำหรับการอนุญาตให้ขยายเวลาพำนักชั่วคราวแก่บุคคลธรรมดาของญี่ปุ่น

หมายเหตุ จำนวนเงินที่กล่าวถึงในวรรค 2 และวรรค 3 อาจขึ้นอยู่กับกรอบทบทวนภายใต้คณะอนุกรรมการว่าด้วยการเคลื่อนย้ายของบุคคลธรรมดาที่จัดตั้งขึ้นภายใต้ข้อ 120 ตามที่จำเป็น เพื่อให้สะท้อนถึงการปรับเปลี่ยนที่เหมาะสมตามระดับเงินเพื่อหรือเงินเฟ้อ

ซี. ประเด็นสำหรับการเจรจาต่อไปภายใต้ข้อ 121

ประเทศไทยจะต้องเข้าสู่การเจรจากับญี่ปุ่น ภายใต้คณะอนุกรรมการว่าด้วยการเคลื่อนย้ายของบุคคลธรรมดาที่จัดตั้งขึ้นตามข้อ 120 ในประเด็นต่อไปนี้

- (เอ) ข้อกำหนดเรื่องการเข้าเมืองเกี่ยวกับการจ้างคนไทยสี่คนต่อชาวต่างชาติแต่ละคนในการอนุญาตให้พำนัก โดยมุ่งให้ผ่อนผันข้อบังคับดังกล่าว เพื่อความมุ่งหมายที่จะให้ได้ข้อสรุปของการเจรจาไม่ช้ากว่า 3 ปีหลังจากความตกลงฉบับนี้มีผลใช้บังคับ
- (บี) ข้อจำกัดด้านปริมาณที่กำหนดให้จ้างชาวต่างชาติได้มากที่สุด 10 คนต่อ 1 บริษัท เป็นข้อกำหนดสำหรับการออกใบอนุญาตทำงาน โดยมุ่งให้ผ่อนผันข้อบังคับดังกล่าว เพื่อความมุ่งหมายที่จะให้ได้ข้อสรุปของการเจรจาไม่ช้ากว่า 2 ปีหลังจากความตกลงฉบับนี้มีผลใช้บังคับ
- (ซี) ความเป็นไปได้ของการลดระดับข้อกำหนดสำหรับบุคคลธรรมดาของญี่ปุ่นที่ประสงค์จะโอนย้ายจากองค์กรสาธารณะหรือเอกชนของญี่ปุ่นมายังสำนักงานสาขาหรือธุรกิจในเครื่องของตนในประเทศไทย เพื่อความมุ่งหมายที่จะให้ได้ข้อสรุปของการเจรจาไม่ช้ากว่า 2 ปีหลังจากความตกลงฉบับนี้มีผลใช้บังคับ และ
- (ดี) ความเป็นไปได้ของการอำนวยความสะดวกยิ่งขึ้นและการเร่งรัดขั้นตอนการแจ้งต่อกระทรวงแรงงานภายใต้มาตรา 7 ของพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว เพื่อความมุ่งหมายที่จะให้ได้ข้อสรุปของการเจรจาไม่เกิน 1 ปีหลังจากความตกลงฉบับนี้มีผลใช้บังคับ

หมายเหตุ ไม่มีสิ่งใดใน ซี จะเป็นการตัดสินล่วงหน้าว่าบทใดในความตกลงฉบับนี้จะรวมผลการเจรจาดังกล่าวเข้าเป็นส่วนหนึ่ง หากมี

ดี. ข้อผูกพันเฉพาะที่เกี่ยวกับการรับรองของ เอ็น เอส เอส ในฐานะผู้ประกอบการอาหารไทย ที่กล่าวถึงในอนุวรรค 1 (ซี) (หนึ่ง) ของตอนที่ห้า ของ เอ ของส่วนที่ 1 ของภาคผนวกนี้

1. เมื่อมีการร้องขอ ประเทศไทยจะต้องติดต่อโดยผ่านทางทางการทูตแก่ญี่ปุ่นซึ่งรายชื่อของบุคคลที่ได้รับการรับรองจาก เอ็น เอส เอส ในฐานะผู้ประกอบการอาหารไทย และต้องการทำงานในญี่ปุ่น พร้อมรูปถ่าย
2. ในกรณีของการปรับเปลี่ยนข้อกำหนดสำหรับการได้รับการรับรองของ เอ็น เอส เอส ในฐานะผู้ประกอบการอาหารไทย ประเทศไทยจะต้องแจ้งล่วงหน้าแก่ญี่ปุ่นผ่านทางทางการทูตเกี่ยวกับข้อกำหนดที่ปรับเปลี่ยนดังกล่าว

